

สื่อสำหรับครู เรื่อง คนดีมีเมตตา
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง โอวาท ๓
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง คนดีมีเมตตา
รายวิชา สังคมศึกษา รหัสวิชา ส๑๑๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

นิทานเรื่อง จักกณะ หนูน้อยผู้มีศึลกับกระต่ายน้อยผู้นำสงสาร

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีชายหนุ่มนามว่า “จักกณะ” เขาเป็นเด็กหนุ่มที่นิสัยดี มีสัมมาคาราวะ วันหนึ่งแม่ของเขาล้มป่วยด้วยโรคประหลาด หมอที่มารักษาบอกว่ามีแต่เลือดของกระต่ายเท่านั้นที่สามารถบรรเทาอาการได้

จักกณะน้อยสงสารแม่ที่ต้องทนความเจ็บปวดจากโรคร้าย เขาจึงตัดสินใจจะเข้าป่าเพื่อจับกระต่าย แล้วฆ่าเพื่อเอาเลือดมาปรุงเป็นยา

หนูน้อยตื่นแต่เช้า เตรียมเครื่องมือ ได้แก่ เภาวัลย์และเครื่องดักสัตว์ เขาเดินเข้าไปในป่าลึก แล้วก็วางเครื่องกับดักไว้ แล้วเดินทางออกจากป่ามายังหมู่บ้าน ดวงอาทิตย์ใกล้จะลับเหลี่ยมเขา จักกณะจึงรีบเข้าไปในป่าเพื่อไปดูที่เครื่องดักสัตว์ ปรากฏมีกระต่ายตัวหนึ่งถูกเชือกมัดตัวไว้

จักกณะดีใจที่กระต่ายมาติดกับ เขารีบวิ่งตรงไปยังกระต่าย แต่แล้วเขาต้องหยุดนิ่งแล้วพิจารณา ความคิดหนึ่งก็ผุดขึ้นมา จักกณะไม่เคยฆ่าสัตว์ตัดชีวิต มารดาเป็นพุทธมามกะ ตนก็เช่นกัน ถือศึล ๕ มาตั้งแต่เด็กจนตอนนี้โตเป็นหนุ่มแล้ว เราจะเอาอีกหนึ่งชีวิตมาต่ออีกหนึ่งชีวิต เป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้วหรือ พระพุทธเจ้าทรงสอนไม่ให้เบียดเบียนชีวิตอื่น จักกณะจึงใช้มีดตัดเชือกแล้วปล่อยกระต่ายผู้นำสงสารกลับไปหาครอบครัวของมัน

จักกณะเดินทางออกจากบ้านเพื่อกลับไปที่บ้าน ซึ่งแม่กำลังนอนป่วยอยู่บนเตียง พอเขากลับถึงบ้าน สิ่งที่เห็นคือ แม่ของเขากำลังปรุงอาหารอยู่ในครัว อากัปกริยาของแม่ตอนนี้ดูไม่ออกเลยว่าเคยเป็นคนป่วยด้วยโรคประหลาดมาก่อน จักกณะดีใจที่แม่ของตนกลับมา มีสุขภาพแข็งแรงดังเดิม นี่คือผลานิสงส์แห่งศึลข้อแรกกระนั้นหรือ

